

DOROBK PREZYDENTURY ANDRZEJA DUDY W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA GOSPODARCZEGO

**PRESIDENT ANDRZEJ DUDA LEGACY
FOR POLISH ECONOMIC SECURITY**

Marek Dietl

Abstrakt: Niniejszy tekst stanowi analizę wkładu Prezydenta Andrzeja Dudy w budowanie bezpieczeństwa gospodarczego Polski w latach 2015–2025 pomimo ograniczonych uprawnień konstytucyjnych głowy państwa na polu polityki ekonomicznej. Autor proponuje trójwymiarowe ujęcie bezpieczeństwa gospodarczego, uwzględniające rozwój gospodarczy, bezpieczeństwo energetyczne oraz usieciowienie gospodarki. W oparciu o dane OECD i Eurostatu tekst pokazuje, że Polska znacząco zredukowała dystans wobec najbogatszych państw świata, utrzymując pozycję lidera w regionie Europy Środkowo-Wschodniej. Wzrost gospodarczy umożliwił zwiększenie wydatków obronnych i rozbudowę potencjału odstraszania. W zakresie bezpieczeństwa energetycznego podkreślono rolę strategicznych inwestycji, takich jak terminal LNG w Świnoujściu oraz rurociąg Baltic Pipe, a także intensyfikację współpracy w ramach Inicjatywy Trójmorza. Szczególne miejsce zajmuje rozwój energetyki jądrowej, wspierany aktywnie przez Prezydenta, zarówno poprzez działania legislacyjne, jak i dyplomatyczne, czego efektem jest zaawansowanie prac nad elektrownią Lubiatowo-Kopalino. Usieciowienie gospodarki analizowane jest w kontekście wzrostu eksportu, wartości bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz aktywności prezydenckiej w dyplomacji gospodarczej. Projekt Centralnego Portu Komunikacyjnego ukazany został jako kluczowy element infrastruktury podnoszący strategiczną pozycję Polski. Tekst wskazuje, że prezydentura Andrzeja Dudy przyczyniła się do istotnego wzmocnienia bezpieczeństwa gospodarczego państwa poprzez konsekwentne działania dyplomatyczne, energetyczne oraz promowanie innowacyjności i inwestycji.

Słowa kluczowe: bezpieczeństwo gospodarcze, Andrzej Duda, energetyka jądrowa, inwestycje zagraniczne, Centralny Port Komunikacyjny, rozwój gospodarczy, dyplomacja ekonomiczna, Inicjatywa Trójmorza, suwerenność energetyczna

Abstract: This article analyzes President Andrzej Duda's contributions to enhancing Poland's economic security during his presidency from 2015 to 2025, despite the limited constitutional authority of the presidential office in shaping economic policy. The author proposes a three-dimensional framework for assessing economic security, encompassing economic growth, energy security, and the networked integration of the national economy. Drawing on data from the OECD and Eurostat, the study demonstrates that Poland has significantly narrowed the developmental

gap with the world's wealthiest nations while maintaining its leading position in Central and Eastern Europe. The economic growth has enabled an increase in defense spending and the expansion of deterrence capabilities. In the field of energy security, the analysis emphasizes the strategic significance of investments such as the LNG terminal in Świnoujście and the Baltic Pipe gas pipeline, as well as the intensification of regional cooperation within the framework of the Three Seas Initiative. Particular attention is devoted to the development of nuclear energy, actively supported by the President through legislative and diplomatic efforts, resulting in the advancement of the Lubiatowo–Kopalino nuclear power plant project. The concept of economic network integration is examined through the lens of export growth, growth in foreign direct investment, and the President's active role in economic diplomacy. The Central Transportation Hub (CPK) is highlighted as a key infrastructure initiative enhancing Poland's strategic standing. The text argues that President Duda's term has significantly strengthened the country's economic security through sustained diplomatic engagement, energy policy leadership, and the promotion of innovation and investment.

Keywords: economic security, Andrzej Duda, nuclear energy, foreign investment, Central Transportation Hub, economic development, economic diplomacy, Three Seas Initiative, energy sovereignty

Ustrój Rzeczypospolitej nie przewiduje specjalnych prerogatyw Prezydenta w zakresie prowadzenia polityki gospodarczej. Między innymi z tego powodu dorobek głowy państwa w tym zakresie wymyka się standardowym sposobom ewaluacji. Zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Prezydent jest najwyższym przedstawicielem państwa i gwarantem ciągłości władzy państwowej (art. 126 ust. 1). Stoi na straży bezpieczeństwa państwa. Proponuję, abyśmy spojrzeli na mijającą dekadę przez pryzmat roli, którą odegrał dr Andrzej Duda w budowaniu bezpieczeństwa gospodarczego Polski.

Nie ma jednej miary obrazującej poziom zabezpieczenia ekonomicznego danego państwa. Proponuję zatem, abyśmy patrzyli na nie w trzech wymiarach:

1. Rozwój gospodarczy – kraje bogate są *ceteris paribus* bezpieczniejsze niż biedne. Mają większe możliwości zabezpieczania swojej suwerenności.
2. Bezpieczeństwo energetyczne – jedną z kluczowych płaszczyzn rywalizacji między państwami oraz narzędziami wpływu jest energetyka. Państwa lepiej zabezpieczone energetycznie są mniej podatne na oddziaływania zewnętrzne.
3. Usieciowienie gospodarki – im dane państwo jest silniej połączone (dyplomatycznie, gospodarczo, politycznie, kulturowo itp.), tym bezpieczniejsze. Ewentualne zaburzenia w funkcjonowaniu usieciowanego kraju propagują się na inne kraje poprzez węzły sieciowe. Szczególnie jeśli kraj osiągnie pewną „masę krytyczną” w sieci, to „wypadnięcie” z sieci staje się problemem dla innych.

Rozwój gospodarczy

Prezydentura Andrzeja Dudy przypada na lata 2015–2025. Dane statystyczne są dostępne za lata 2015–2024 i na ich podstawie postaram się ocenić rozwój gospodarczy Polski w porównaniu do innych krajów świata.

Na wstępie warto uświadomić sobie, jakie miejsce zajmuje polska gospodarka w świecie. W 2015 r. Produkt Krajowy Brutto (PKB) Polski stanowił ok. 1 proc. wszystkich krajów zrzeszonych w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) oraz ponad 3,5 proc. w Unii Europejskiej. W rankingach gospodarczych nasz kraj zbliża się do pierwszej dwudziestki największych gospodarek świata oraz zajmuje szóste miejsce w Unii Europejskiej. Jesteśmy natomiast niekwestionowanym liderem w Europie Środkowej i Wschodniej. Statystyki OECD wyróżniają kategorię krajów: *Central and Eastern Europe + Baltics* (CEE+B). W tym regionie jesteśmy hegemonem: nasz PKB odpowiada za 36 proc. sumy produktów krajowych brutto¹.

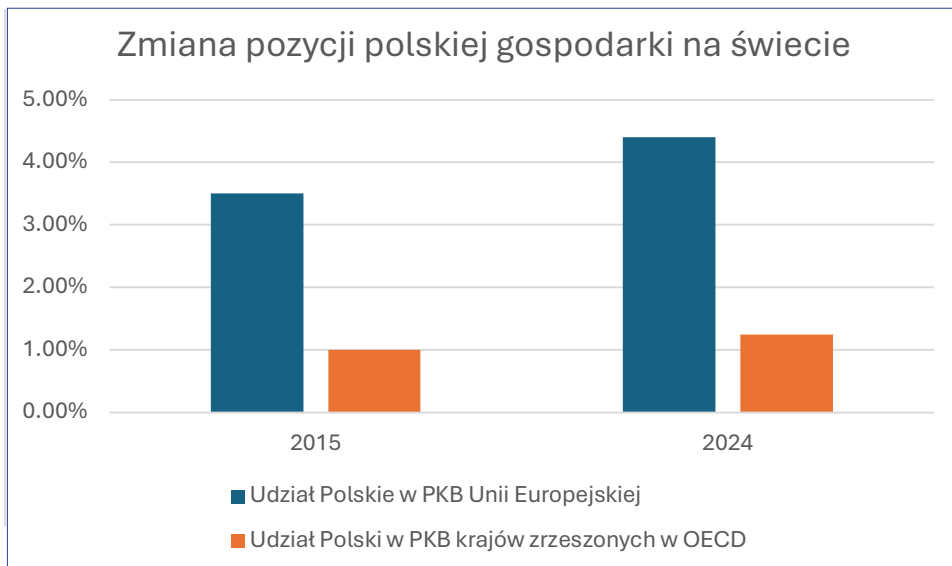
¹ Wszystkie podane wartości są przeliczone po bieżącym kursie dolara amerykańskiego (USD). Jeśli patrzymy na gospodarkę z punktu widzenia bezpieczeństwa tylko takie ujęcie jest właściwe. Próbując ominąć wszelkie spory metodyczne możemy się posłużyć

Oceniając dekadę prezydentury Andrzeja Dudy, należy porównać lata 2016–2025 do lat 2005–2015. Nie mamy jeszcze pełnych danych za rok 2024 i 2025, ale korzystając z szacunków (2024) i prognoz (2025), można przyjąć, że średnioroczny wzrost gospodarczy według bieżącego kursu dolara amerykańskiego był w latach 2005–2015 wyższy niż wśród członków OECD o około 2,2 p.p. rocznie. Bezspornie Polska gospodarka doganiała najbogatsze kraje świata. To tempo doganiania wzrosło w kolejnej dekadzie do ponad 2,8 p.p. rocznie. Targana kryzysami finansowymi Unia Europejska (globalny kryzys 2008/2009, kryzys strefy euro 2010/2011) nie jest najbardziej wymagającym punktem odniesienia – gospodarki krajów Wspólnoty rozwijały się w umiarkowanym tempie. W latach 2005–2015 średnioroczny wzrost gospodarczy rósł średnio 1,34 proc. rocznie. Na tym tle Polska wypadła bardzo dobrze – średnio tempo wzrostu było wyższe o ponad 3 p.p. rocznie. Kolejna dekada to również czas doganiania Unii Europejskiej w tempie trochę niższym niż 3 p.p. rocznie. W obu dekadach tempo rozwoju gospodarczego Polski i krajów CEE+B było podobne. Nieznacznie szybciej (niż kraje regionu) Polska gospodarka rosła w latach 2005–2015, a trochę wolniej w kolejnej dekadzie. Wynika to m.in. z bardzo szybkiego rozwoju gospodarki rumuńskiej w ostatnich latach oraz umacnianiu się walut regionu w stosunku do dolara.

Powyższa analiza pokazuje, że Polska gospodarka przez ostatnią dekadę utrzymała pozycję lidera w Europie Środkowej i Wschodniej i znacząco przybliżyła się poziomem rozwoju do najbogatszych gospodarek świata, co ilustruje poniższy wykres.

taką oto intuicją: gospodarka służy zapewnieniu zasobów do odstraszania wrogów. Za te zasoby ostatecznie płacimy w USD.

Rys. 1. Udział Polski w PKB Unii Europejskiej oraz krajów zrzeszonych w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych OECD oraz Eurostat.

Polska zachowała pozycję gospodarczą w Europie Środkowo-Wschodniej. Udział w PKB Polski w Unii Europejskiej wzrósł z 3,5 do prawie 4,5 proc. Na tle najbogatszych krajów świata pozycja Polski uległa poprawie: wzrost udziału w PKB z ok. 1 do 1,25 proc.

Sama pozycja w rankingu największych gospodarek nie przekłada się na poprawę perspektyw do utrzymania suwerenności. Konieczne jest ponoszenie odpowiednich nakładów na obronność. Właściwą miarą do porównań w czasie jest udział procentowy w wydatkach na zbrojenia w Unii Europejskiej. Na podstawie danych opisujących wydatki obronne 27 obecnych członków UE porównałem udział Polski w całkowitych wydatkach na obronność w poszczególnych latach (dane: Eurostat). W 2005 r. udział Polski był na poziomie 3 proc., a dziesięć lat później wzrósł do 4,7 proc., by w 2023 r. (najnowsze dostępne dane porównawcze) osiągnąć 6,8 proc. Prawdopodobnie dziś wynosi ok. 7 proc.

Sceptyk mógłby stwierdzić, że ten rosnący udział wynika ze wzrostu gospodarczego i zwiększania się wydatków publicznych w Polsce. Pogłębiona analiza tego jednak nie potwierdza. Udział wydatków obronnych w stosunku do udziału wydatków całego sektora publicznego wskazuje wyższą dynamikę wzrostu. W 2005 r. proporcjonalnie wydatki były wyższe o 25 proc., a w 2023 r. już o 62 proc. Wydatki na zapewnienie bezpieczeństwa zewnętrznego na tle innych krajów UE rosły szybciej niż polska gospodarka i sektor finansów publicznych.

Cieniem na tych wskaźnikach kładzie się struktura wydatków obronnych

Udział Polski w wydatkach na badania i rozwój w obszarze obronności wynosił w 2005 r. 1,8 proc. całkowitych wydatków w UE. Od tego czasu spadał, by w 2015 r. osiągnąć 1,6 proc., a w 2023 r. – 1 proc. Jest to o tyle zaskakujące, że w ujęciu nominalnym wydatki na prace badawcze i rozwojowe wzrosły w Polsce prawie trzykrotnie, a w relacji do PKB z 1 do 1,5 proc., co stawia Polskę w gronie krajów o największej dynamice wzrostu wydatków na innowacyjność.

Zapewnienie bezpieczeństwa „tu i teraz” jest realizowane konsekwentnie. Zbyt mała uwaga była i jest przykładana do rozwoju technologicznego i zdolności innowacyjnych. Tylko systematyczne i wysokie wydatki na innowacyjność mogą przyczynić się do budowy unikalnych zdolności obronnych. Kluczowym zadaniem w kolejnych latach będzie przełożenie dynamicznego wzrostu wydatków cywilnych B+R na te związane z obronnością. Kluczem okaże się wspieranie innowacji o podwójnym zastosowaniu.

Podsumowując, dekada prezydencka Andrzeja Dudy to okres wzrostu gospodarczego, pozwalającego zmniejszyć dystans do najbardziej rozwiniętych krajów świata. Na relatywną poprawę miał wpływ szereg czynników. Wyizolowanie wpływu Prezydenta RP jest niemożliwe. Nie unieważnia to jednak ogólnego wniosku. Owoce tego rozwoju zostały spożytkowane m.in. na poprawę bezpieczeństwa

Polski, co widać w wydatkach na cele obronne, o co Prezydent Andrzej Duda regularnie zabiegał.

Bezpieczeństwo energetyczne

Bezpieczeństwo państwowe jest nieodłącznie związane z bezpieczeństwem energetycznym. Prezydent Andrzej Duda w swoich licznych wystąpieniach wielokrotnie odnosił się do kwestii bezpieczeństwa gospodarczego i energetycznego Polski, szczególnie w kontekście wyzwań geopolitycznych. Można wyróżnić trzy wymiary polityki w tym zakresie:

1. Dywersyfikacja źródeł surowców energetycznych i zmniejszanie zależności od Federacji Rosyjskiej.
2. Współpraca w regionie Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej, m.in. w ramach Inicjatywy Trójmorza, zmierzająca do zwiększenia możliwości technicznych i ekonomicznych systemów energetycznych.
3. Racjonalna ochrona klimatu i sprawiedliwa transformacja ekonomiczna.

Wszystkie trzy elementy okazały się kluczowe dla bezpieczeństwa energetycznego Polski. Ich znaczenie zostało docenione dopiero w ostatnich latach. Pełnoskalowa inwazja Rosji na Ukrainę pokazała, że:

- Rosja nie jest wiarygodnym partnerem gospodarczym, a szczególnie dostawcą krytycznych surowców;
- największą wspólnotę interesów Polska ma z krajami na wschodzie Unii Europejskiej i NATO (od północy do południa);
- zapobieganie zmianom klimatycznym nie może podminowywać bezpieczeństwa energetycznego.

W czasie prezydentury dr. Andrzeja Dudy uruchomiono dwie kluczowe inwestycje w zakresie dywersyfikacji źródeł surowców energetycznych: Terminal LNG im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego w Świnoujściu (2015) oraz system gazociągów łączących Norwegię, Danię i Polskę – Baltic Pipe (2022). Bez tej infrastruktury rezygnacja

ze współpracy z Federacją Rosyjską oznaczałaby zahamowanie rozwoju gospodarczego Polski.

Znaczenie współpracy energetycznej na linii Północ-Południe było oczywiste dla Prezydenta Andrzeja Dudy od początku prezydentury. W swoich wystąpieniach wielokrotnie podkreślał rolę Inicjatywy Trójmorza w budowaniu bezpieczeństwa energetycznego. W 2017 r. podczas wizyty w Chorwacji, stwierdził, że „chcemy budować bezpieczeństwo energetyczne w ramach inicjatywy Trójmorza”. Po pięciu latach stało się jasne, że wskazał właściwy kierunek strategiczny. Deklaracje polityczne przełożyły się na działania. Fundusz Trójmorza za jedno z kluczowych celów postawił sobie wspieranie interkonektorów i dalszą integrację energetyczną regionu.

Racjonalna transformacja energetyczna była również w centrum uwagi. Przemawiając podczas konferencji COP2027, Prezydent Andrzej Duda podsumował swoje priorytety i działania. W 2022 r. podkreślił, że Polska osiągnęła cele redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2020 r., a także aktywnie rozwija system odnawialnych źródeł energii oraz program niskoemisyjnej cywilnej energetyki jądrowej. Zaznaczył jednak, że spełnienie celów klimatycznych nie może być przeszkodą w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego.

Wystąpienia na forach międzynarodowych były spójne z deklaracjami i działaniami w kraju. Dobrym przykładem jest dość obszerne wystąpienie w październiku 2022 r. podczas konferencji „Bezpieczeństwo Energetyczne Polski” w Toruniu, kiedy to Prezydent pochwalił projekt geotermalny, nazywając go „znakomitą odpowiedzią na wyzwania naszych niespokojnych czasów” i podkreślając, że inwestycje w bezpieczeństwo energetyczne umacniają suwerenność Polski.

Prezydent Andrzej Duda angażował się również w rozwój energetyki jądrowej, od której będzie zależało nasze bezpieczeństwo energetyczne w przyszłości. Wszelkie działania (legislacyjne, aktywność międzynarodowa oraz publiczna) miały na celu przyspieszenie realizacji Programu Polskiej Energetyki Jądrowej (PPEJ).

PPEJ, zaktualizowany w 2020 r., zakłada budowę dwóch elektrowni jądrowych o łącznej mocy 6–9 GW, z pierwszą elektrownią w lokalizacji Lubiatowo-Kopalino na Pomorzu, realizowaną przez Polskie

Elektrownie Jądrowe (PEJ) we współpracy z amerykańskimi firmami Westinghouse i Bechtel. Energetyka jądrowa jest postrzegana jako klucz do dekarbonizacji, bezpieczeństwa energetycznego i stabilności dostaw energii. Podczas wizyty w Białym Domu w czerwcu 2020 r. Prezydent Duda wspólnie z prezydentem USA Donaldem Trumpem zapowiedział podpisanie umowy międzyrządowej dotyczącej rozwoju energetyki jądrowej w Polsce, co było kluczowym krokiem w negocjacjach z firmami Westinghouse i Bechtel.

W grudniu 2023 r. Prezydent Duda uczestniczył w konferencji klimatycznej COP28, podczas której Polska podpisała deklarację o potrojeniu globalnej mocy jądrowej do 2050 r., wspieraną przez ponad 20 państw, w tym USA, Francję i ZEA. Prezydent podkreślał, że „atom jest przyszłością czystej, bezpiecznej i stabilnej energii” oraz koniecznością dla realizacji celów klimatycznych. Zapowiedział również, że priorytetem polskiej prezydencji w UE w 2025 r. będzie sprawiedliwa transformacja energetyczna z naciskiem na energię jądrową. Chwalił również polskie firmy, takie jak Orlen Synthos Green Energy, za rozwój technologii małych reaktorów modułowych (SMR).

W styczniu 2024 r. podczas Światowego Forum Ekonomicznego w Davos Prezydent Andrzej Duda zaapelował do premiera Donalda Tuska o przyspieszenie budowy elektrowni na Pomorzu, wskazując, że przygotowania są na końcowym etapie i zmiana lokalizacji opóźniłaby projekt o lata. Podkreślił znaczenie inwestycji dla suwerenności energetycznej i realizacji unijnej polityki klimatycznej.

W lutym 2024 r. Prezydent Duda zwołał Radę Gabinetową, podczas której omawiano strategiczne inwestycje, w tym elektrownię jądrową. Podkreślił, że budowa elektrowni jest „fundamentalna” dla Polski, podobnie jak Centralny Port Komunikacyjny (CPK), i zapowiedział, że będzie monitorował postępy, gotów zwołać kolejne posiedzenie w tej sprawie.

W marcu 2024 r. dr Andrzej Duda odwiedził elektrownię jądrową Vogtle w Georgii, a tam zapoznał się z technologią AP1000, która ma być zastosowana w Polsce. Podkreślił bezpieczeństwo technologii, jej znaczenie dla redukcji emisji CO₂ oraz potencjał tworzenia miejsc pracy.

Podczas spotkań w Koninie i Turku w maju 2024 r. Prezydent Duda apelował o budowę elektrowni jądrowej w regionie konińskim, argumentując, że jest to konieczne dla transformacji energetycznej i zastąpienia elektrowni węglowych. Podkreślał, że energia jądrowa jest bezpieczna dla środowiska i kluczowa dla przyszłości.

We wrześniu 2024 r. Prezydent Duda omawiał z sekretarzem stanu USA Antonym Blinkenem współpracę w zakresie cywilnej energetyki jądrowej, szczególnie w kontekście projektu na Pomorzu.

W marcu 2025 r. Prezydent Duda podpisał ustawę przewidującą dokapitalizowanie Polskich Elektrowni Jądrowych kwotą 60,2 mld zł, co miało umożliwić finansowanie budowy pierwszej elektrowni jądrowej na Pomorzu, planowanej na 2033 r. Ustawa wymagała zgody Komisji Europejskiej na pomoc publiczną, a środki miały pochodzić z podwyższenia kapitału zakładowego PEJ, w tym poprzez wkłady pieniężne i niepieniężne (np. skarbowe papiery wartościowe).

Prezydent Andrzej Duda konsekwentnie wspierał bezpieczeństwo energetyczne Polski. Jego wkład w dywersyfikację źródeł energii oraz wsparcie dla rozwoju energetyki jądrowej zostaną zapamiętane jako kamienie milowe na drodze do pełnej suwerenności energetycznej.

Wzmacnianie powiązań gospodarczych ze światem

Usieciowienie polskiej gospodarki można rozpatrywać w dwóch wymiarach – wymiany handlowej i inwestycji. W ostatniej dekadzie polski eksport wzrósł ok. 2,5 razy (nominalnie w dolarach), a nasz import o 125 proc. Z tych danych wynikają dwa wnioski. Po pierwsze, zwiększyła się międzynarodowa konkurencyjność Polski. W światowym handlu dodajemy więcej wartości – szybciej rośnie nam eksport niż import.

Powyższe liczby warto zestawić z dynamiką światowej wymiany handlowej. Prawdopodobnie światowy handel zwiększył się o ok. 50 proc. w ostatniej dekadzie. Oznacza to, że **eksport Polski urósł o 52 proc., a import o 43 proc. więcej niż światowy handel**. Rola Polski w globalnych łańcuchach dostaw się zwiększyła, a co za tym

idzie – wzrosło znaczenie naszego kraju. Zawirowania, a szczególnie „wypadnięcie” Polski ze światowego systemu handlu, niosą większe międzynarodowe konsekwencje dziś niż w 2015 r.

Rola Prezydenta RP w budowaniu sieci powiązań handlowych polega m.in. na aktywnej dyplomacji gospodarczej. Andrzej Duda systematycznie zapraszał do współudziału w delegacjach zagranicznych przedstawicieli polskiego biznesu: od start-upów do największych przedsiębiorstw i instytucji finansowych. Niemożliwa jest dziś pełna „inwentaryzacja”, ale na pewno więcej niż sto podmiotów biznesowych skorzystało z możliwości uczestniczenia w oficjalnych delegacjach zagranicznych Prezydenta RP. Kolejne dziesiątki czy nawet setki uczestniczyły w konferencjach, takich jak Davos czy Szczyty Biznesowe Trójmorza.

Dobór przedsiębiorstw był usystematyzowany. Przykładowo firmy na wczesnym etapie rozwoju to byli nominowani do Nagrody Gospodarczej Prezydenta RP w dwóch nowych kategoriach B+R i Startup_PL albo uczestnicy cyklu wydarzeń „Start-upy w Pałacu”. Bardziej dojrzałe firmy dobierano we współpracy z Polską Agencją Inwestycji i Handlu. Nominacja do Nagrody Gospodarczej też była przesłanką do zaproszenia. Należy zwrócić uwagę, że Prezydent Andrzej Duda chętnie spotykał się z przedsiębiorcami. Odbił np. ponad 50 dłuższych wizyt w przedsiębiorstwach z całej Polski.

Usieciowienie poprzez inwestycje najlepiej rozwijać poprzez przyciąganie Bezpośrednich Inwestycji Zagranicznych (BIZ) do Polski. Im więcej fizycznych aktywów zagranicznych ulokowanych jest w Polsce, tym większe prawdopodobieństwo, że inne kraje pomogą w ich obronie. Wartość tych inwestycji w latach 2016–2023 wyniosła średnio rocznie ponad 95 mld dolarów. Było to ponad dwa razy więcej niż w latach 2005–2015, kiedy ta wartość wyniosła ok. 46 mld dolarów rocznie. Ten dwukrotny wzrost BIZ nastąpił pomimo epidemii COVID-19 oraz inwazji Rosji na Ukrainę.

Rola Prezydenta RP w przyciąganiu inwestycji zagranicznych jest „mięka”. Polega głównie na kreowaniu dobrego postrzegania Polski na arenie międzynarodowej oraz atmosfery przyjaznej inwestorom. Otwartość Prezydenta, ministrów i doradców na spotkania

z międzynarodowym biznesem dołożyły ważną cegiełkę do sukcesów ostatnich lat.

Jak ważne jest dla Prezydenta Dudy włączenie Polski w sieć powiązań gospodarczych, dobrze ilustruje zaangażowanie głowy państwa w projekt Centralnego Portu Komunikacyjnego (CPK), czyli węzła przesiadkowego między Warszawą a Łodzią, który miał integrować transport lotniczy, kolejowy i drogowy, z docelową przepustowością do 65 mln pasażerów rocznie do 2060 r. Projekt, zapoczątkowany za rządów Prawa i Sprawiedliwości, był postrzegany jako kluczowy dla rozwoju infrastruktury Polski, szczególnie w kontekście integracji z siecią TEN-T i potencjalnego wsparcia dla wydarzeń międzynarodowych. Aktywność Prezydenta była różna w latach 2018–2023 oraz 2024–2025.

W 2018 r. Andrzej Duda uroczyście podpisał ustawę o CPK i uczynił wsparcie dla tego przedsięwzięcia jednym z priorytetów prezydentury. W latach 2018–2023 Prezydent Duda wielokrotnie podkreślał znaczenie CPK dla gospodarki i bezpieczeństwa narodowego, porównywał go do historycznych inwestycji, takich jak budowa portu w Gdyni. Raporty, takie jak prognozy IATA z 2022 r. przewidujące wzrost liczby pasażerów do 65 mln do 2060 r., były wsparciem dla jego narracji o potencjale gospodarczym CPK.

W 2023 r. podczas konferencji Prezydent zapowiedział, że CPK będzie gotowy na Igrzyska Olimpijskie w 2036 r., co miało na celu podkreślenie jego strategicznego znaczenia. Podczas kampanii prezydenckiej w 2020 r. CPK było określane „planem Dudy”, co pokazuje, jak ważny był to projekt dla Prezydenta. Nie jest więc zaskakujące, że we wrześniu 2023 r. Prezydent Duda wziął udział w konferencji podsumowującej prace nad CPK. Podczas wydarzenia zaprezentowano postępy prac, w tym gotowości koncepcyjnego projektu terminala i dworca kolejowego. Dr Andrzej Duda podkreślał, że CPK może służyć jako infrastruktura dual-use, wspierając operacje NATO, co było zgodne z jego wcześniejszymi wypowiedziami o strategicznym znaczeniu projektu dla bezpieczeństwa narodowego.

Ostatnie dwa lata to czas obrony projektu CPK w jego oryginalnym kształcie i ambitnym harmonogramie. Prezydent Andrzej Duda

aktywnie wspierał przedsięwzięcie, krytykował opóźnienia rządu i podkreślał znaczenie projektu dla gospodarki i bezpieczeństwa Polski. Prezydent powołał Radę ds. Strategicznych Projektów Rozwojowych w lipcu 2024 r. Monitorowała ona m.in. postępy prac i służyła wsparciem merytorycznym Prezydentowi. To właśnie dzięki niemu opinia publiczna została uświadomiona, że CPK jest „fundamentalnie ważna dla naszego bezpieczeństwa” ze względu na jego rolę w obsłudze dużych samolotów transportowych i potencjalnych operacjach militarnych, np. w przypadku zagrożenia, gdy sojusznicy NATO mogliby dostarczać sprzęt i personel.

W lipcu 2024 r. Prezydent Duda w wypowiedzi dla mediów wyraził „wiele wątpliwości” wobec polityki realizowanej przez nowo wybrane władze i odniósł się do zmian w projekcie, takich jak zmniejszenie planowanej przepustowości lotniska z 40 do 34 mln pasażerów rocznie oraz modyfikacji koncepcji kolejowej zamiast pierwotnego modelu: „hub i dziesięć szprych”.

Wrześniowe wypowiedzi na Krynica Forum 2024 były jeszcze bardziej krytyczne. Prezydent Duda podkreślił, że takie inwestycje strategiczne jak CPK powinny być wyłączone z walki politycznej. Wskazał też na raport firmy Kearney, który przewiduje, że CPK do 2040 r. może stworzyć 290 tys. miejsc pracy i zwiększyć produkcję w Polsce o 90 mld zł rocznie. Dodał również, że rząd opóźnia finansowanie, np. w 2023 r. CPK otrzymała tylko 3,7 mld zł z planowanych 7 mld, a dalsze dokapitalizowanie w latach 2024–2030 jest niepewne.

Podsumowując, Prezydent Andrzej Duda był i jest aktywnym orędownikiem mocnego osadzenia polskiej gospodarki w sieciach powiązań gospodarczych. Wskazuje na to ogromna aktywność w promowaniu polskich przedsiębiorstw w świecie, zachęcaniu do inwestowania w Polsce oraz wspieraniu przedsięwzięć infrastrukturalnych.

* * *

Z powyższego krótkiego i wybiórczego przeglądu można wywnioskować, że prezydentura dr. Andrzeja Dudy wydatnie przyczyniła się do zwiększenia bezpieczeństwa gospodarczego Polski. Dynamiczny

rozwój gospodarczy pomimo niespotykanych zawirowań (pandemia, wojna) pozwolił na sfinansowanie zasadniczego zwiększenia możliwości obronnych Polski. Dywersyfikacja źródeł surowców energetycznych oraz współpraca w ramach Inicjatywy Trójmorza zwiększyły bezpieczeństwo energetyczne. Wspierana przez Prezydenta ekspansja międzynarodowa polskich przedsiębiorstw przełożyła się na mocniejsze wprzęgnięcie Polski w globalny biznes. Przychylność dla inwestorów zagranicznych umożliwiła za to podwojenie wartości inwestycji netto. Wspieranie strategicznych inwestycji gospodarczych pozwala oczekiwać, że ich realizacja będzie równolegle przyczyniała się do wzmacniania bezpieczeństwa narodowego RP.

Copyright (c) 2025 Marek Dietl.

 0000-0001-7758-2414

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Share-Alike 4.0 International License.

DOI:10.59800/bn/208636

